

De Stilte Valt Zo Hard

Van Dik Hout

je vertelt over de pijn als je op me wacht
's nachts gaat de bel, mijn wankelste stap
je zegt je verandert nooit
ik vertel honderduit en je luistert te goed
ik zie dat je me mist en ik zeg dat dat moet
je zegt waarom blijf je niet?

maar de stilte valt zo hard dat het wel waar moet zijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn

je vertelt over ons, ja wat waren we goed
ik die niets wist, weet nu zeker wat moest
ik zie je gelooft me niet
dus ik verlang weer naar jou, weet maar al te goed
dat het niets wordt, lieg het komt wel weer goed
je zegt waarom zwijg je niet?

maar de stilte valt zo hard dat het wel waar moet zijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn

steeds als ik vertrek dan wil ik terug
als ik er ben dan vlucht ik weg
ik doe je pijn terwijl je denkt hij verandert
je weet ik verander nooit

ik breng je niets, lief, meer dan pijn

ja, zo gaat het met alles waar je eens om gaf
je wilt het wel kwijt maar je raakt er niet af
had jij me maar nooit gekend
want nog voor ik de deur weer achter me sluit
kom ik weer terug op ons laatste besluit
en draai me nog een keer om

maar de stilte valt zo hard dat het wel waar moet zijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn
ik breng je niets, lief, meer dan pijn